

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a JUDr. Jaroslava Vlašína v právní věci žalobce: **A. Y.**, zastoupený Mgr. Václavem Voříškem, advokátem se sídlem Ledčická 649/15, Praha 8, proti žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje**, se sídlem Komenského nám. 125, Pardubice, v řízení o námitce podjatosti soudce Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích JUDr. Jana Dvořáka vznesené zástupcem žalobce ve věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích pod sp. zn. 52 A 6/2020,

t a k t o :

- I. Soudce Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích JUDr. Jan Dvořák **není vyloučen** z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Krajského soudu v Hradci Králové - pobočky v Pardubicích pod sp. zn. 52 A 6/2020.
- II. Návrh žalobce na přikázání této věci jinému krajskému soudu **se zamítá**.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobou podanou u Krajského soudu v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích (dále jen „*krajský soud*“) se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2019, č. j. KrÚ 86269/2019/ODSH/11. V tomto řízení žalobce prostřednictvím svého zástupce uplatnil dne 20. 2. 2020 námitku podjatosti proti soudci JUDr. Janu Dvořákovi a návrh na přikázání věci jinému soudu. Tuto písemnost doplnil podáním ze dne 28. 2. 2020.

[2] Dne 2. 3. 2020 byla Nejvyššímu správnímu soudu postoupena námitka podjatosti společně s návrhem na přikázání věci jinému krajskému soudu. Žalobce podjatost JUDr. Dvořáka vůči němu, respektive jeho zástupci, dovozuje především z postupu tohoto soudce v jiných řízeních. Tvrdí, že JUDr. Dvořák zástupce žalobce opakovaně znevažoval ve svých rozsudcích. Také mu sdělil, že si na něj zřídil složku a ještě neví, co s ní udělá.

[3] Žalobce podjatost JUDr. Dvořáka spatřuje i v tom, že na jeho zástupce byla předsedou krajského soudu podána stížnost u České advokátní komory. Lze se domnívat, že iniciativa k podání stížnosti vzešla od JUDr. Dvořáka. V doplnění námítky podjatosti je pak uvedeno, že zástupce žalobce při nahlížení do spisu dne 21. 2. 2020 zjistil, že předseda krajského soudu České advokátní komory zaslal několik rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, ve kterých je postup zástupce žalobce označen jako účelový. Tato skutečnost podle žalobce mimo jiné svědčí pro postoupení věci jinému soudu z důvodu vhodnosti. Žalobce k námítce podjatosti přiložil stížnost správy krajského soudu adresovanou Mgr. Petře Vráblíkové, vedoucí oddělení pro věci kárné České advokátní komory. Druhou přílohou je výzva vedoucí kontrolního oddělení České advokátní komory k vyjádření ke stížnosti.

[4] Návrh na přikázání věci jinému soudu je dle žalobce odůvodněn také tím, že „prostředí“ Krajského soudu v Hradci Králové, tedy „senát č. 52 A a státní správa soudu“, nevytváří vyhovující podmínky pro spravedlivé rozhodnutí věci. Toto prostředí se nejeví jako vhodné pro nestranné rozhodování a působí zastrašujícím způsobem ve vztahu k advokátovi, žalobci samotnému a jeho věci.

[5] Součástí přípisu, kterým byla Nejvyššímu správnímu soudu postoupena námítka podjatosti, je vyjádření JUDr. Dvořáka. Uvedl, že se necítí být podjatým a není mu známa žádná skutečnost, ze které by měly vyplynout pochybnosti o jeho nepodjatosti. Jeho vztah k zástupci žalobce i projednávané věci je neutrální. Nakonec poznamenal, že zástupce žalobce odmítá respektovat závěry Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu ohledně zmíněné složky.

[6] Nejvyšší správní soud posoudil vznesenou námítku podjatosti a dospěl k závěru, že není důvodná.

[7] Podle § 8 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem pro vyloučení nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[8] Nejvyšší správní soud předesílá, že obsahově prakticky shodnými námitkami uplatněnými stejným advokátem se ve skutkově obdobných věcech již vícekrát zabýval. Zástupce žalobce opakovaně namítá podjatost předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka z důvodu, že „si na něj vede složku“ a chová se k němu nevhodně. Nejvyšší správní soud se k existenci složky vyjádřil již v rozsudku ze dne 10. 11. 2016, č. j. 7 As 158/2016 – 72 (všechna judikatura tohoto soudu je dostupná na www.nssoud.cz). V rámci kasačního přezkumu zde bylo posuzováno tvrzení stěžovatele, že si předseda senátu na zástupce žalobce založil složku, kde eviduje jeho pozdní příchody a že ještě neví, co s touto složkou udělá. Nejvyšší správní soud se k údajné složce pozdních příchodů vyjádřil tak, že „[v] dané věci je nepochybně míněno, že soudce měl přehled o tom, že se jedná o opakované jednání žalobce, což bylo následně podrobně uvedeno v odůvodnění rozsudku. Šlo tedy o názor soudu na způsob výkonu advokátní činnosti zástupce stěžovatele. Podrobné odůvodnění této okolnosti

má bezpochyby i preventivní funkci. Účastníci a jejich zástupci získali náhled soudu na takový procesní postup a mohou se tomu v budoucnu přizpůsobit. Osobní antipatie či nepřátelství, které by mohly důvodně zpochybnit nepodjatost předsedy senátu JUDr. Jana Dvořáka, zde nejsou zřejmé. Postup JUDr. Jana Dvořáka nezakládá důvod k domněnkám o soudcově osobní zainteresovanosti v stěžovatelské věci ani o jeho vztahu k zástupci stěžovatele.“

[9] V jiném, avšak velmi skutkově podobném případě, ve kterém Nejvyšší správní soud rozhodoval o námitce podjatosti téhož advokáta, konstatoval, že „[v]yjádření JUDr. Jana Dvořáka o 'složce' a údajně pomlouvačné odůvodnění rozsudku nezaložila relevantní pochybnost o podjatosti soudce v rámci řízení, jehož se bezprostředně týkala, tím spíše nemohou objektivně narušit důvěru v nestrannost tohoto soudce v řízení jiném“ (usnesení ze dne 30. 11. 2016, č. j. Nao 282/2016 – 92).

[10] Uvedené závěry jsou plně použitelné také v nyní projednávané věci. Nejvyšší správní soud neshledal jakékoliv důvody podjatosti JUDr. Dvořáka, které zástupce žalobce spatřoval především v jeho postupu v jiných řízeních (vedení složky a znevažování zástupce žalobce v rozsudcích). Skutečnosti vyplývající z námítky podjatosti dokládají spíše než to, že by byl předseda senátu podjatý, že zástupce žalobce činí v řízení před krajským soudem opakovaně různé kroky znesnadňující projednání a rozhodnutí případů soudem. Vzhledem k jejich opakování není překvapivé, že tyto procesní kroky vnímá předseda senátu nikoliv jako skutečnou obranu klientů, ale spíše jako účelové obstrukce.

[11] Stejně tak nevzbuzuje pochybnosti o nepodjatosti JUDr. Dvořáka fakt, že předseda krajského soudu v souvislosti se stížností na zástupce žalobce zaslal České advokátní komoře několik rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, ve kterých je postup zástupce žalobce označen jako účelový. Předně je třeba uvést, že rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou veřejně přístupná. Předseda krajského soudu na ně sice odkázal, nicméně orgán České advokátní komory si je mohl dohledat sám, stejně jako kdokoli jiný. Navíc tato rozhodnutí zaslal soudu předseda krajského soudu, nikoli JUDr. Dvořák. Je pak pouze domněnkou, že stížnost u České advokátní komory inicioval právě tento soudce. I kdyby tomu však tak bylo, nebo pokud by stížnost podal přímo JUDr. Dvořák, ani tyto okolnosti by nebyly důvodem pro vyloučení soudce podle § 8 odst. 1 s. ř. s. (srovnej usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2007, č. j. Nao 14/2007 – 26).

[12] Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že soudce JUDr. Jan Dvořák není podjatý. Proto není vyloučen z projednání a rozhodování věci vedené pod sp. zn. 52 A 6/2020.

[13] Dále žalobce navrhoval přikázání věci jinému soudu. Podle § 9 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud může věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.

[14] Tzv. delegace vhodná představuje průlom do ústavního principu zákonného soudce, vyjádřeného v článku 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Ten stanoví, že nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, příslušnost soudu a soudce stanoví zákon. Místní příslušnost soudu určená procesními předpisy je základním pravidlem, které je promítnutím dělby činnosti uvnitř soudní soustavy mezi jednotlivými články tak,

aby věci byly projednávány v místě, kde jsou nejlepší předpoklady pro jejich náležité projednání a rozhodnutí.

[15] K delegaci vhodné se vyjádřil také rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 22. 4. 2004, č. j. Nad 138/2003 – 26, č. 305/2004 Sb. NSS. Uvedl, že je namístě k ní přistoupit pouze tehdy, dojde-li tím k hospodárnějšímu, rychlejšímu či spolehlivějšímu posouzení věci. Jedná se o výjimku z pravidla, a proto je možná pouze za výjimečných okolností (pokud důvody, které pro ni svědčí, převáží nad ústavní zásadou zákonného soudce a soudu). Úlohou Nejvyššího správního soudu v této věci je tedy posoudit, zda jsou dány důvody pro výjimečné použití institutu vhodné delegace a rozhodnout, zda by řízení u jiného krajského soudu bylo z komplexního pohledu hospodárnější, rychlejší a spolehlivější než u místně příslušného Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích.

[16] Soud takové výjimečné okolnosti neshledal a nevyplývají ani z podání žalobce. Ten namítá, že krajský soud nevytváří vhodné prostředí pro nezájaté a nestranné rozhodování ve věcech, kde jako zástupce účastníků vystupuje Mgr. Václav Voříšek. Skutečnost, že předseda krajského soudu podal stížnost k České advokátní komoře na zástupce žalobce za obstrukční jednání před správními soudy, však takovou výjimečnou okolností není. Stejně tak důvodem pro delegaci vhodnou nemůže být, že předseda krajského soudu zaslal České advokátní komoře kopie rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, ve kterých je postup zástupce žalobce označen za obstrukční (o to více, že tyto okolnosti nejsou ani důvodem podjatosti soudce; viz odst. [11] tohoto usnesení).

[17] Podmínky stanovené v § 9 odst. 2 s. ř. s. nebyly v projednávané věci naplněny, Nejvyšší správní soud tak návrh na přikázání věci jinému krajskému soudu zamítl. Žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2019, č. j. KrÚ 86269/2019/ODSH/11, tedy projedná a rozhodne o ní věcně a místně příslušný Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 31. března 2020

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu